

Theresa Mays besøg i Det Hvide Hus var klassisk, britisk, geopolitisk intervention

27. jan., 2017 – Fra første øjeblik, hun åbnede munden på et møde i det Republikanske Parti den 26. jan., gjorde den britiske premierminister Theresa May det klart, at hendes besøg i Washington havde til hensigt at sikre, at præsident Donald Trump ikke forvilder sig bort fra den britiske, geopolitiske fold. Med stor fanfare meddelte hun i en fælles pressekonference i dag i Det Hvide Hus, at Hendes Majestæt Dronningen havde inviteret Trump til et statsbesøg senere på året, og at han havde accepteret indbydelsen.

May kartede rundt i den »særlige relation« *ad nauseam* (så man var ved at kvæles i det ...) og nævnte Ronald Reagans og Margaret Thatchers samarbejde og udgød, at »vi har gjort alting sammen ... vi skabte den moderne verden«, og nu »har vi muligheden for – ja, ansvaret for – at forny den særlige relation for denne nye tidsalder – muligheden for atter at lede sammen.«

Lede hvorhen? Hen til at støtte NATO 100 %, f.eks. I dagens pressekonference erklærede May, at dette var Trumps standpunkt, selv om han knap nok nævnte dette. Som hun sagde i går aftes, »Amerikas lederskabsrolle i NATO – støttet af Storbritannien – må være det centrale element, omkring hvilket Alliancen er bygget.«

May advarede skarpt Republikanerne om, at politikken over for Rusland bør være den, »at engagere, men være varsom« – engagere med Rusland ud fra en styrkeposition og forsikre de østeuropæiske nationer om, »at deres sikkerhed ikke står på

spil«. I dagens pressekonference svarede Trump på et spørgsmål om den mulige ophævelse af sanktioneerne mod Rusland, at, alt imens det var for tidligt at sige noget om dette, så »håber jeg, vi får et fantastisk forhold til Rusland. Hvis vi sammen går efter ISIS, vil jeg anse det for at være en god ting ... Hvis vi kan få et fremragende forhold til Rusland og Kina, er jeg helt for. Det ville være en enormt aktiv.«

May indskød hurtigt, at hendes regering insisterer på, at sanktioneerne fortsætter, indtil Rusland fuldt ud agerer i overensstemmelse med Minsk-aftalerne. Uenighed omkring nogle spørgsmål er naturligt, tilføjede hun koket, men formindsker ikke den tætte relation.

Under drøftelser af kampen mod Daesh og islamisk ekstremisme, sagde May ved GOP-mødet, at »vi må arbejde internationalt«, men dette betyder tilsyneladende ikke en afvisning af regimeskift. Hun understregede, at et sådant samarbejde betyder ikke alene en sikring af »en politisk løsning i Syrien, men også at udfordre alliancen mellem det syriske regime og dets støtter i Teheran«.

May udtrykte sin bekymring over, at lande med »meget lidt tradition for demokrati, frihed og menneskerettigheder – især Kina og Rusland – er blevet mere selvhævdende inden for globale anliggender« og rejste frygten for, at der kunne komme en 'formørkelse' af Vesten i betragtning af den finansielle krise »og dens nedfald«, tab af tillid i Vesten i kølvandet på 11. september og »vanskelige militære interventioner i Irak og Afghanistan«. »Ansvaret for at lede« betyder ikke en tilbagevenden til »fortidens forfejlede politikker«, sagde hun. Men vi kan ikke stå passivt og se til, »når truslen er reel. Vi må altid gå i brechen for vore venner«.

Foto: USA's præsident Donald Trump og Storbritanniens premierminister Theresa May i Det Hvide Hus under hendes besøg. Over deres hoveder ses et portræt af Thomas Jefferson, en af USA's grundlæggende fædre og hovedforfatteren af

Uafhængighedserklæringen (fra britisk kolonihærdømme, selvsagt), og senere USA's tredje præsident, og over ildstedet et portræt af George Washington, en anden af de grundlæggende fædre, der stod i spidsen for den amerikanske hær i Uafhængighedskrigen mod briterne, og senere blev USA's første præsident ...